

Publicerad 2009-07-22 14:50 av Hawk

Den sista färden

På resan genom livet,
vi är så många som följs åt.
Glädje och skratt är givet,
såsom båd' sorg och gråt.

Men den allra sista färden,
på din resas allra sista stig,
måste du gå ensam från denna världen.
Dit kan inte vi längre följa dig.

Så räds du ej för att gå igenom,
den allra sista grinden,
Så stilla, så drömmande stilla, som
björkars löv i den ljumma sommarvinden.

så fick du gå till din sista vila,
nu sover du i frid, och ro nu du har.
Slocknat har, din glödande mila,
men ändå! Vi sörjer - vi som är kvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hawk med Poeter.se id #29388 innehar upphovsrätten